

Lang Obligatorisk Bøn

Fremsiges én gang i døgnet.

Den, der måtte ønske at sige denne bøn, skal stå op og vende sig mod Gud, og medens han står dér, skal han se til højre og til venstre, som venter han på sin Herres, Den Mest Barmhjertiges, Den Medfølendes nåde. Derpå skal han sige:

O Du, som er alle navnes Herre og himlenes Skaber! Jeg anråber Dig ved dem, der er daggryene for Dit usynlige Væsen, det mest ophøjede, det alherlige, om at gøre af min bøn en ild, der vil brænde de slør bort, der har udelukket mig fra Din skønhed, og et lys, der vil lede mig til Dit nærværs hav.

Derpå skal han løfte sine hænder i bøn til Gud - Han være velsignet og ophøjet - og sige:

O Du verdens attrå og nationernes elskede! Du ser mig vende mig mod Dig og fri for enhver hengivenhed for nogen undtagen Dig, idet jeg klynger mig til Dit reb, gennem hvis bevægelse hele skabelsen er bragt i røre. Jeg er Din tjener, o min Herre, og søn af Din tjener. Se mig stå rede til at udføre Din vilje og Dit ønske, og uden at ønske noget andet end Dit velbehag. Jeg bønfaller Dig ved din barmhjertigheds hav og Din nådes

dagstjerne om at handle mod Din tjener, som Du vil det og finder det godt. Ved Din magt, der er højt hævet over al omtale og lovprisning! Hvad der end er åbenbaret af Dig, er mit hjertes attrå og elsket af min sjæl. O Gud, min Gud! Se ikke på mine håb og mine handlinger, nej, se snarere på Din vilje, der omfatter himlene og jorden. Ved Dit største navn, o Du alle nationers Herre! Jeg har kun ønsket, det Du ønskede, og elsker kun det, Du elsker.

Dernæst skal han knæle, og medens han lægger sin pande mod jorden, skal han sige:

Ophøjet er Du over nogens beskrivelse undtagen Din egen og over nogen som helst forståelse undtagen Din.

Derpå skal han stå op og sige:

Gør min bøn, o Min Herre, til en kilde af levende vande, hvorved jeg kan leve så længe, som Dit herredømme varer, og kan nævne Dig i alle dine verdener.

Atter skal han løfte sine hænder i bøn og sige:

O Du, skilt fra hvem hjerter og sjæle er tilintetgjort, og ved hvis kærligheds ild hele verden er blevet sat i brand! Jeg bønfaller Dig ved dit navn, hvorved Du har underlagt Dig hele skabelsen, om ikke at

tilbageholde det fra mig, som er hos Dig, o Du som hersker over alle mennesker! Du ser, o Min Herre, denne fremmede heste til sit mest ophøjede hjem under Din majestæts tronhimmel og indenfor Din barmhjertigheds enemærker, og denne synder søge Din tilgivelses hav, og denne ydmyge Din herligheds bolig, og denne ringe skabning Din rigdoms perleplans. Til Dig hører myndigheden til at befale, det Du vil. Jeg bevidner, at Du skal lovprises for Dine handlinger og adlydes efter Dine bud og forblive uindskrænket i Dine forskrifter.

Derpå skal han løfte sine hænder og gentage Det Største Navn tre gange. Så skal han bøje sig for Gud, velsignet og ophøjet være Han, med hænderne hvilende på knæene og sige:*

O Du ser, o min Gud, hvordan min ånd er blevet vakt i alle led og lemmer i sin længsel efter at tilbede Dig og i sin higen efter at ihukomme Dig og prise Dig; hvordan den vidner om det, som Din befalings tunge har bevidnet i Din ytrings rige og Din kundskabs himmel. Jeg elsker i denne tilstand, o min Herre, at bede Dig om alt hvad der er hos Dig, at jeg kan vise min armod og hylde Din gavmildhed og Dine rigdomme og erklære min afmagt og åbenbare Din magt og Din styrke.

Derpå skal han stå op og løfte hænderne to gange i bøn og sige:

Der er ingen Gud undtagen Dig, Den Almægtige, Den Algavmilde. Der er ingen Gud undtagen Dig, lovgiveren både i begyndelsen og i enden. O Gud, Min Gud! Din tilgivelse har gjort mig modig, og Din barmhjertighed har styrket mig, og Din kalden har vakt mig, og Din nåde har løftet mig op og ført mig til Dig. Hvem er jeg ellers, at jeg skulle vove at stå ved porten til Din nærheds by eller vende mit ansigt mod lysene, der skinner fra Din viljes himmel? Du ser, o min Herre, denne usle skabning banke på Din nådes dør, og denne flygtige sjæl søge det evige livs flod fra Din gavmildheds hænder. Befalingen er Din til alle tider, o Du som er alle navnes Herre; og mig tilkommer det at vise forsagelse og villig underkastelse under Din vilje, o himlenes Skaber!

Derpå skal han løfte sine hænder tre gange og sige:

Større er Gud end enhver, der er stor!

Derpå skal han knæle og medens han lægger sin pande mod jorden sige:

Alt for ophøjet er Du til at lovprisningen fra dem, der er Dig nær, kan stige op til Din nærheds himmel, eller hjerternes fugle hos dem, der er Dig hengivne, kan nå til døren i Din port. Jeg bevidner, at Du er blevet helliget over alle egenskaber og er helliggjort

over alle navne. Ingen Gud er der undtagen Dig, Den Mest Ophøjede, Den Alherlige.

Derpå skal han sætte sig og sige:

Jeg vidner om det, som alle skabte ting har vidnet om, og forsamlingen i det høje, og beboerne i det allerhøjeste Paradis og over dem selve storhedens tunge fra den herligste horisont, at Du er Gud, at der ingen Gud er undtagen Dig, og at Han, der er blevet åbenbaret, er det skjulte mysterium, det skattede symbol, gennem hvem bogstaverne B L I V er blevet sammenføjet og vævet sammen. Jeg bevidner, at det er Ham, hvis navn er blevet nedskrevet af den højstes pen, og som er blevet nævnt i bøgerne fra Gud, Herren på tronen i det høje og over jorden derunder.

Derpå skal han stå oprejst og sige:

O Herre over al væren og besidder af alle synlige og usynlige ting! Du ser mine tårer, og de suk jeg udstøder og hører min jammer og min sorgen og mit hjertes klage. Ved Din magt! Mine overtrædelser har afholdt mig fra at drage Dig nær, og mine synder har holdt mig langt væk fra Din helligheds bolig. Din kærlighed, o min Herre, har beriget mig, og adskillelse fra Dig har tilintetgjort mig, og at være fjern fra Dig har fortæret mig. Jeg bønfalder Dig ved

Dine fodspor i denne ørken og ved ordene “Her er jeg. Her er jeg”, som Dine udvalgte har udtalt i denne uendelighed, og ved åndedragene fra Din åbenbaring og de milde vinde fra Din manifestations dawning, om at bestemme, at jeg må beskue din skønhed og efterleve alt, hvad Din bog rummer.

Derpå skal han gentage Det Største Navn tre gange og bøje sig med hænderne hvilende på knæene og sige:

Priset være Du, o min Gud, at Du har hjulpet mig til at ihukomme Dig og lovsynge Dig og ladet mig kende Ham, der er Dine tegns daggry, og har fået mig til at bøje mig for Din højhed og ydmyge mig for Din guddommelighed og erkende det, der er blevet talt af Din storheds tunge.

Derpå skal han rejse sig og sige:

O Gud, min Gud! Min ryg er bøjet af mine synders byrde, og min ligegyldighed har tilintetgjort mig. Når jeg grunder over mine onde gerninger og Din godhed, tilintetgøres mit hjerte, og blodet koger i mine årer. Ved Din skønhed, o Du verdens attrå! Jeg græmmes ved at løfte mit ansigt mod Dig, og mine længselsfulde hænder undser sig ved at strække sig frem mod Din gavmildheds himmel. Du ser, o min Gud, hvordan mine tårer hindrer mig i at

ihukomme Dig og i at lovprise Dine ophøjede egenskaber. O Du, Herren over tronen i det høje og over jorden derunder! Jeg bønfalder Dig ved tegnene på Dit rige og Dit herredømmes mysterier om at handle mod Dine elskede, som det sømmer sig for Din gavmildhed, o Herre over al væren, og er Din nåde værdigt, o det setes og det usetes Konge!

Derpå skal han gentage Det Største Navn tre gange og knæle med panden mod jorden og sige:

Priset være Du, o vor Gud, at Du har nedsendt det til os, der drager os nær til Dig og forsyner os med alle goder nedsendt af Dig i Dine bøger og Dine skrifter. Beskyt os, beder vi Dig, o min Herre, mod tomme indbildninger og forfængelige forestillingers herskare. Du er i sandhed Den Mægtige, Den Alvidende.

Derpå skal han løfte hovedet, sætte sig ned og sige:

Jeg vidner, o min Gud, om det, som Dine udvalgte har vidnet om, og erkender det, som beboerne i det allerhøjeste paradisi og de, der har kredset om Din mægtige trone, har erkendt. Jordens og himlens riger er Dine, o verdenernes Herre!

—Bahá'u'lláh

* Alláh-u-Abhá